

rymme åt en runa. Runorna 42 och 43 stå utanför slingan. De ha möjligen varit **u** och **k**. — B 628; **kuln · let repa thkii · ftr · ytr · ainin · hulmkr suathao** — Den sista runan tecknas som ett vänt **r**.

Inskriften är genom vittring synnerligen svårläst, varför varje suppleringsförsök måste göras med försiktighet.

Runföljden 1—4 **kuln** har utgjort ett namn eller åtminstone största delen av ett namn; vilket detta har varit är ovisst. — 19—21 **ytr** återger troligen prepositionen *aftir*.

De två namnen i inskriftens slut förefalla jämförelsevis säkra. Om *Holmgæirr* se U 210 (och U 837), om *Svarthauði* U 52 och U 457.

826. Mysinge, Mosunda, Holms sn.

Litteratur: B 627, L 759. J. Bureus, Fa 6 s. 89 n:r 210 (Bureus' egen uppteckning), s. 135 n:r 4 (Axehiell), Fa 5 n:r 204, Fa 1 s. 50; J. Rhezelius, Fa 10: 1 n:r 83; Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, Monumenta 4, bl. 87; UFT h. 1 (1871), s. 41.

Avbildningar: J. Rhezelius, teckning (i Fa 10: 1); J. Leitz, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 627).

Den nu försvunna runstenen stod enligt Bureus (Fa 6): »Sunnan Holms kyrkia hos vägen»; Axehiell (Fa 6): »Mysings gärde, Öster från byn» (Fa 5: »Sunnan Holms kyrkia Mysinge»). Rhezelius: »Holm Sochn. Vthi Mysinge giärde.» — I *Ransakningarna* 1667—84 finnas följande uppgifter om runstenen: »Mitt på Mosunda Giärdet widh vägen ståår Luuta een Runsteen,

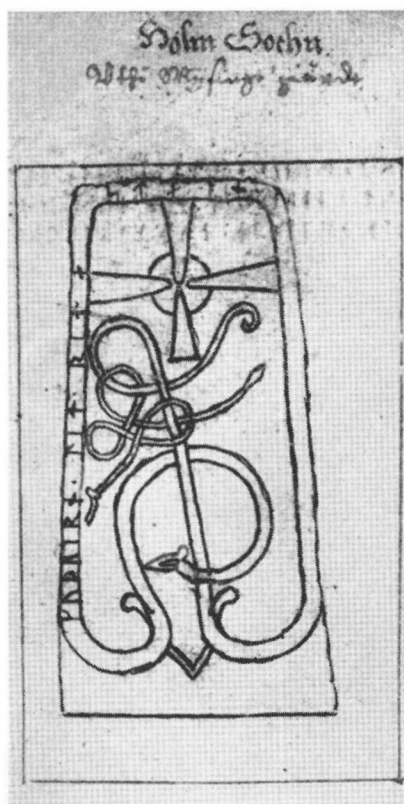

Fig. 288. U 826. Mysinge, Mosunda, Holms sn. Efter teckning av Rhezelius.

Fig. 289. U 826. Mysinge, Mosunda, Holms sn. Efter B 627.

wid pass 1½ al:^r öfwer Jorden, hwars Bookstäfwer illa synas.» På träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* finnes bläckanteckningen »Mosunda Holms sochn» (B 627: »Mosunda»; L 759: »Mosunda»).

Höjd omkring 1,70 m.; bredd omkring 0,60 m.

Inskrift (enligt B 627):

kupriuin · lat · rita · stin · at inkimuntr faður · sin

5 10 15 20 25 30 35

Guðbiörn let retta stæin at Ingimund, faður sinn.

»Gudbjörn lät resa stenen efter Ingemund, sin fader.»

Till läsningen: Bureus (F a 6): **kupriuin lit rita · stin . . . r suin br . . .** — Axehiellm (F a 6): **kupbiurn · lit · rita · stæin ·** (F a 5: **kupbiurn · lit · rita stæin iftir · suin br . . .**). — Rhezelius: **kupbiurn · lit · rita stæin . . .**

Bureus lämnar i F a 5 en tolkning av inskriften, som uppenbarligen redan på 1600-talet har varit svårläst: »GudBiurnus fecit scribi saxum in m. Svini fratris sui». I *UFT* (1871) tolkar C. Säve U 826 på följande sätt: »Gudri . . . lät rita sten efter Ingemund, sin fader.» Anledningen till tolkningarnas olikhet är, att Bureus utgår från sin läsning i F a 6, medan Säve lägger B 627 till grund för sin översättning.

Runföljden 1—8 **kupriuin** är med all sannolikhet felläst för **kupbiurn**. Om namnet *Guðbiörn* se U 576 och Sö 177.

Senare delen av inskriften (20—38) har varit skadad och svårläst, vilket redan framgår av läsningarnas avvikelser. Någon säker tolkning av detta parti kan därför numera ej givas. Om namnet *Ingimundr* (**inkimuntr**, ack.!) se U 72. Tanklösheten att låta namnet ha nominativform (**at inkimuntr**) är icke enastående; se t. ex. U 791.

827. Valby, Holms sn. Nu i allén till Sjö.

Pl. 127.

Litteratur: L 760, D 1:123. Ransakningarna 1667—84; J. Peringskiöld, *Monumenta* 4, bl. 87; R. Dybeck, *Reseberättelse* för år 1858, 1860, 1862 och 1865 (ATA); G. Stephens, *ONRM* 2, s. 819; *UFT* h. 1 (1871), s. 41; E. Hellman och A. Karlén, *Fornminnesinventering i Holms socken* år 1927 (ATA); E. Banér, *Brev till Riksantikvarien* den 14/5 1927 och den 7/5 1930 (ATA); G. Hallström, *Rapport till Riksantikvarien* den 28/5 1928, *Skrivelse till E. Banér* den 18/5 1930 (ATA).

Äldre avbildningar: J. Leitz och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta*); Dybeck, teckning (D 1:123 och Stephens a. a.).

Runstenen står i den s. k. Dalkarlsbacken, 550 m. SV om Sjö, 35 m. NV om allén Holms k:a—Sjö, 100 m. Ö om avtagsvägen till Ölsta. — I *Ransakningarna* 1667—84 lämnas följande uppgifter: »Uthi Walby Huus Tompten, finnes een Griff, widh pass 4 eller 5 al:^r Långh, hwar wid är een Steen på hwar ände, een medh Skriff Uthuggen, och een uthan skriff, men dess betydelse weet ingen.» — På träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* finnes bläckanteckningen »Walby Holm Sochn» (L 760: »Walby»). — I reseberättelsen för år 1858 skriver Dybeck: »Runstenen å Valby backe i Holms socken . . . utgör förstenen till en i båda ändar spetsig skeppssättning, 22½ alnar lång och 6 alnar bredast. Stensättningen ligger helt nära kanten af en åker, och är således i fara för förstöring, hvilken drabbat en stor mängd grafhögar och stensättningar, som förr funnits å höjden.» Av berättelsen för år 1860 framgår, att fornminnet med runstenen delvis har förstörts. Dybeck skriver: »Runstenen vid Vallby (byn, under sednare åren ödelagd, finnes